

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Contur media s.r.o.**
sídlem Ovocný trh 572/11, Praha
zastoupen Mgr. Viktorem Hunalem, advokátem
sídlem Sokolovská 47/73, Praha

proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2021, č.j. MD-14063/2021-930/3,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 17.5.2021, č.j. MD-14063/2021-930/3, a rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11.1.2021, č.j. KUZL69019/2020, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám Mgr. Viktora Hunala, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2021, č.j. MD-14063/2021-930/3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11.1.2021, č.j. KUZL69019/2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení na pozemku p. č. X v k.ú. M. u Z., v silničním ochranném pásmu silnice I/49.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Správní orgány nesprávně posoudily souvisle zastavěné území definované v § 30 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb.,
o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Prvostupňový orgán dospěl k závěru, že provozovny společnosti Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s. (umístěné v obchodní areálu CENTRO Zlín) se nachází v souvisle zastavěném území obce (tj. mimo silniční ochranné pásmo silnice I. třídy). S tímto závěrem žalobce s odkazem na definiční znaky souvisle zastavěného území a s odkazem na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 3.9.2019, sp. zn. I. ÚS 1547/19, nesouhlasí. Žalobce poukazuje na zákresy konkrétních budov v katastru nemovitostí, z nichž plyne, že v posuzovaném případě se v dané lokalitě nachází sedm budov, které mají jen čtyři vlastníky. Přilehlé obchodní centrum (OC CENTRO s.r.o.) s dalšími budovami v jeho okolí tedy tvoří souvisle zastavěné území. Prvostupňový orgán existenci souvisle zastavěného území blíže neodůvodnil; přitom vymezení souvisle zastavěného území je pro věc zásadní. Žalobce poukazuje na to, že dokument na č. listu 10 správního spisu nemá žádnou vypovídající schopnost a existenci souvisle zastavěného území správní orgány pouze nepodloženě konstatovaly. Žalobce proto navrhuje k důkazu zákresy v katastru nemovitostí konkrétních budov.
3. Žalobce dále zpochybňuje závěr žalovaného, podle něhož žádost o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení nemohl podat žalobce, ale vlastníci provozoven, k jejichž označení mělo předmětné reklamní zařízení sloužit; tento závěr žalobce považuje za nezákonný a nelogický. Skutečné sídlo žalobce je zcela irelevantní; rozhodné je to, kdo je vlastníkem dotčené stavby, a tím je žalobce. Žalobce v této souvislosti poukazuje na zásadu legální licence, podle níž každý občan může činit to, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co mu zákon neukládá (článek 2 odst. 4 Ústavy) a článek 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.
4. Žalobce rovněž namítá, že se žalovaný nijak nevypořádal s námitkou ohledně nedodržení zásady legitimního očekávání a zásady nestrannosti. Žalobce v podaném odvolání poukazoval na to, že ve skutkově shodných případech (povolení zřízení a provozování reklamních zařízení v bezprostředním okolí posuzovaného reklamního zařízení, konkrétně např. na pozemcích p.č. XA, XB a XC, k.ú. M. u Z., tj. v pásmu do 50 m od osy přilehlé silnice I. třídy označené I/49) prvostupňový orgán umístění reklamního zařízení posoudil odlišně. S touto okolností se správní orgány nevypořádaly a odlišný postup dostatečně nezodůvodnily.
5. Z uvedených důvodů, rozvedených v replice podané k vyjádření žalovaného, žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí prvního stupně zrušil a věc vrátil

žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a řádně odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí a doplňuje, že na č. listu 10 správního spisu je vyznačen prostor souvisle zastavěného území. Písemností ze dne 15.12.2020, č.j. KUZL823366/2020, prvostupňový orgán seznámil účastníky řízení se zahájením řízení a stanovil jim lhůtu pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Žalovaný dodává, že námitka související s počtem vlastníků nemovitostí v prostoru souvisle zastavěného území byla vznesena až v podané žalobě, a proto na ni žalovaný nemohl v napadeném rozhodnutí reagovat. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce žádal o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu pro svou osobu a v řízení nezastupoval společnosti Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s., neboť spis neobsahuje žádný doklad o zastoupení ve smyslu § 33 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Z těchto důvodů žalovaný zkoumal dodržení pravidel stanovených v § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích ve vztahu k žalobci. Žalobce nesplňuje podmínku stanovenou v § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, neboť se jeho provozovna nenachází v silničním ochranném pásmu silnice I/49 a zároveň ve vzdálenosti do 200 m od reklamního zařízení. Žalovaný dodává, že posouzení splnění zákonných podmínek je individuální a nejde o skutkově shodné případy, jak uvádí žalobce.
7. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelné.
10. Podstatou věci je umístění reklamního zařízení v ochranném pásmu silnice I/49 v okolí km 2,230 vpravo sloužící k propagaci provozoven společností Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s., na adrese tř. 3. května 1205, Zlín. Žalobce k žádosti mimo jiné doložil doklad o nájmu pozemku, zákres místa situování reklamního zařízení v pozemkové mapě, fotografie reklamního zařízení a projektovou dokumentaci ke stavbě „Ocelový reklamní billboard“. Prvostupňový orgán zamítl žádost žalobce o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení s tím, že se provozovny společností Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s. na adrese tř. 3. května 1205, Zlín, nachází v souvisle zastavěném území obce, a nejsou tak splněny zákonné podmínky ve smyslu § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, konkrétně umístění provozoven v silničním ochranném pásmu.

11. Podle § 30 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích slouží k ochraně dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy a provozu na nich mimo souvisle zastavěné území obcí silniční ochranná pásma. Silniční ochranné pásmo pro nově budovanou nebo rekonstruovanou dálnici, silnici a místní komunikaci I. nebo II. třídy vzniká na základě rozhodnutí o umístění stavby nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje.
12. Podle § 30 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích se silničním ochranným pásmem pro účely tohoto zákona rozumí prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti a) 100 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice anebo od osy větve její křižovatky s jinou pozemní komunikací; pokud by takto určené pásmo nezahrnovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku, b) 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu silnice I. třídy nebo místní komunikace I. třídy, c) 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy.
13. Podle § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích je souvisle zastavěným územím obce (dále jen „území“) pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které splňuje tyto podmínky: a) **na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí**, b) **mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov** (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území. Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy.
14. Podle § 30 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích je hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) pro případ povolování zřizování a provozování reklamních zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta ze 100 metrů na 250 metrů.
15. Podle § 31 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích **zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení**.
16. Podle § 31 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze zřízení a provozování reklamního zařízení povolit pouze, není-li zaměnitelné s dopravními značkami, světelnými signály, zařízeními pro provozní informace nebo s dopravními zařízeními a nemůže-li oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích.
17. Podle § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích **jedná-li se o reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu** dálnice a silnice I. třídy, lze jeho zřízení a provozování **povolit pouze pokud splňuje podmínky podle odstavce 2 a slouží-li k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení**.
18. Podle § 31 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích povolení podle odstavce 1 vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno, b) Ministerstva vnitra, jde-li o

silniční ochranné pásmo dálnice, c) Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice a místní komunikace.

19. Podle § 31 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.
20. Účelem citované právní úpravy je ochrana veřejného zájmu na bezpečnosti silničního provozu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.11.2019, č.j. 4 As 303/2018-68, bod 31 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29.8.2018, č.j. 29 A 64/2018-74); zákon o pozemních komunikacích definuje souvisle zastavěné území obce pro účely určení silničního ochranného pásma zcela jednoznačnými podmínkami. Uvedená ustanovení vymezují bližší podmínky, za nichž lze povolit zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu. Silniční ochranné pásmo a souvisle zastavěné území obce nemohou existovat současně, nýbrž na sebe navazují. Pokud jde o souvisle zastavěné území obce, tak spojnici mezi budovami ve smyslu zákonné definice tohoto území tvoří rohy zvětšených půdorysů pouze těch budov, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí, a které jsou nadto budovami odlišných vlastníků. Pro vznik souvisle zastavěného území obce ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích je nezbytné, aby se spojnice ne delší než 75 metrů vyskytovala mezi 5 budovami (jejichž půdorys se zvětší o 5 metrů) odlišných vlastníků.
21. Prvostupňový orgán konstatoval, že z úřední činnosti je mu známo, že se jedná o reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu silnice; první podmínku ve smyslu § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, má tedy za splněnou.
22. Prvostupňový orgán na straně 2 svého rozhodnutí mimo jiné uvedl: „ODSH KÚZK (*pozn. zdejšího soudu prvostupňový orgán*) je z úřední činnosti známo, že se jedná o reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu silnice I/49 ...ODSH KÚZK výpisem z katastru nemovitostí dosvědčil vlastníka dotčené nemovitosti pozemku par. č. 2078/42 k.ú. Malenovice u Zlína, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno, tj. Centro Zlín, a.s., ...ODSH KÚZK nahlédnutím do veřejné části Živnostenského rejstříku ověřil adresu provozoven Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s. Nahlédnutím a měřením v katastrální mapě ověřil ODSH KÚZK umístění reklamního zařízení vůči označovaným provozovnám a umístění označovaných provozoven vzhledem k silničnímu ochrannému pásmu silnice I. třídy (§ 30 odst. 2 písm. b/ a odst. 3 zák. č. 13/1997 Sb.). Bylo zjištěno a do spisu doloženo, že se označované provozovny Mountfield Zlín a SIKO koupelny s adresou provozoven 3. května 1205, obch. areál CENTRO, 763 02, Zlín-Malenovice, **nachází mimo silniční ochranné pásmo, tj. nachází se v souvisle zastavěném území obce** definovaném ust. § 30 odst. 3 zák. č. 13/1997 Sb...Vzhledem k tomu, že se označované provozovny Mountfield Zlín a SIKO koupelny, adresa provozoven 3. května 1205, obch. areál CENTRO, 763 02, Zlín-Malenovice nachází mimo silniční ochranné pásmo silnice I. třídy, tj. nachází se v souvisle zastavěném území obce definovaném ust. § 30 odst. 3 zák. č. 13/1997 Sb., nebyla splněna zákonná podmínka pro povolení zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu, tj. reklamního zařízení sloužícího k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu.“.

23. Dospěje-li správní orgán k nosnému závěru (v nyní posuzované věci jde o konstatování, že se vyjmenované provozovny nachází v souvisle zastavěném území) je třeba, aby takový závěr byl přezkoumatelný, tedy dostatečně právně a skutkově zdůvodněný, přičemž skutkové závěry musí být rovněž opřeny o relevantní důkazy tvořící součást správního spisu.
24. To plyne i z § 68 odst. 3 správního řádu, který vymezuje obsahové náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí, a podle něhož se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
25. Opírá-li se tedy závěr prvostupňového orgánu předně o to, že provozovny společností Mountfield a.s. a SIKO KOUPELNY a.s. jsou součástí souvisle zastavěného území obce, pak musí být dostatečně po stránce skutkové a právní postaveno na jisto, že jsou splněny všechny podmínky existence souvisle zastavěného území obce, konkrétně existence pěti a více budov odlišných vlastníků s vlastním popisným a evidenčním číslem, které jsou současně evidovány v katastru nemovitostí, a zároveň mezi jednotlivými budovami po zvětšení půdorysu po obvodu o 5 metrů není spojnice delší než 75 metrů. Přitom z rozhodnutí prvního stupně není vůbec zřejmé, zda se těmito podmínkami prvostupňový orgán zabýval, neboť pouze konstatuje, že se jmenované provozovny nachází v souvisle zastavěném území.
26. Přestože žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že námitku ohledně počtu vlastníků v souvisle zastavěném území žalobce uplatnil až v podané žalobě, zdejší soud konstatuje, že se touto podmínkou měl zabývat již prvostupňový orgán v rámci posouzení existence souvisle zastavěného území obce pro účely vymezení, kde se v dané lokalitě nachází (kde začíná) silniční ochranné pásmo. Není vůbec zřejmé, zda se prvostupňový orgán při posuzování existence souvisle zastavěného území obce zabýval všemi jeho podmínkami, včetně počtu vlastníků budov a zda provedl příslušné zvětšení půdorysů budov atd. Jedná se o závažnou vadu ve skutkových zjištěních prvostupňového orgánu, která nebyla zhojena ani v odvolacím řízení.
27. Jestliže prvostupňový orgán uvedl, že nahlédnutím a měřením v katastrální mapě ověřil umístění jmenovaných provozoven mimo silniční ochranné pásmo, pak tato skutečnost ze správního spisu neplyne. Pokud jde o listinu na č. listu 10 obsahující zakres silničního ochranného pásma (v měřítku 1 : 944) a souvisle zastavěného území (v měřítku 1 : 3 744), pak tyto listiny nijak nedokládají splnění shora uvedených podmínek souvisle zastavěného území ve smyslu § 30 odst. 3 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, resp. z úvah správních orgánů není zřejmé, jak tento skutkový podklad získal (kupř. z jiných řízení), zda je jeho obsah nesporný, atd. Nic z toho se v úvahách uvedených v rozhodnutí prvního stupně nepromítlo. Pokud jde o výpisy z katastru nemovitostí dokládající vlastnictví konkrétních budov a udělení čísla popisného ve vztahu ke konkrétním budovám, ty ve správním spise rovněž absentují.

28. Není přitom úkolem zdejšího soudu, aby v řízení o žalobě v takovém rozsahu skutkové podklady doplňoval. Proto zdejší soud neprovedl ani žalobcem navržené dokazování, neboť k obstarání a provedení důkazů podstatných pro posouzení žádosti je příslušný především správní orgán, který vede řízení, nikoliv správní soud.
29. Podle § 31 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích žádost o povolení zřízení a provozování reklamního zařízení podává právnická nebo fyzická osoba. Tato osoba také před silničním správním orgánem osvědčuje naplnění všech zákonných podmínek, včetně doložení souhlasu vlastníka dotčené nemovitosti (tu pozemku), na které má být reklamní zařízení zřízeno a provozováno (§ 31 odst. 4 písm. a/ zákona o pozemních komunikacích).
30. Pokud jde o podmínku upravenou v § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích stanovující, že jde o zařízení sloužící k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení, ta je až jednou z navazujících podmínek, kterou musí správní orgán (silniční správní úřad) posoudit pro účely eventuálního vydání povolení, je-li reklamní zařízení umísťováno v silničním ochranném pásmu. Oprávnění k podání žádosti o zřízení a provozování reklamního zařízení ve smyslu § 31 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích pak náleží především vlastníku reklamního zařízení (tím nemusí být vlastník provozovny, která bude takto propagována) a tím byl v nyní posuzované věci žalobce (to ostatně ani správní orgány nečiní sporným). Požadavek žalovaného na to, aby žádost ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích podával majitel konkrétní provozovny, na niž bude cílit reklamní zařízení, postrádá jednak racionální opodstatnění a zejména jde nad rámec zákona.
31. Zdejší soud dodává, že ve světle shora uvedeného (kdy žalovaný nesprávně posuzoval žádost žalobce z pohledu jeho sídla) je následná argumentace žalovaného nekonzistentní a zavádějící. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí mj. uvádí: „Ministerstvo se zabývalo také tím, zda provozovny společností Mountfield a.s. a SIKO koupelny a.s. by případně mohly naplnit podmínku stanovenou § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích a dospělo k závěru, že v tomto případě byly závěry krajského úřadu zcela správné“. Pokud tedy žalovaný posuzoval žádost žalobce o povolení a zřízení reklamního zařízení ve vztahu k sídlu žalobce (Ovocný trh 572/11, Praha 1) a dospěl k závěru, že toto zařízení nesplňuje podmínky stanovené v § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, jedná se o závěr opírající se o nesprávný výklad výše citovaných ustanovení zákona o pozemních komunikacích, přičemž zároveň žalovaný potvrdil zcela odlišný názor prvostupňového orgánu, který podmínky stanovené v § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích posuzoval ve vztahu ke výše uvedeným provozovnám, tedy k provozovnám k jejichž propagaci má reklamní zařízení sloužit.
32. Pokud jde o namítané porušení zásady legitimního očekávání a zásady neustrannosti, tak žalobce namítal, že žalovaný nevypořádal jeho námitku, proč ve skutkově shodných případech obdobných reklamních zařízení, která se nacházejí v bezprostředním okolí posuzovaného reklamního zařízení a v silničním ochranném pásmu silnice I/49, postupoval prvostupňový orgán odlišným způsobem. Na tuto odvolací námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nereagoval, a to ani implicitně; i v této části je proto napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a námitka žalobce je tak důvodná.
33. Za tohoto stavu zdejšímu soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí bez jednání zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 4 s.ř.s. S ohledem na závažné

skutkové deficity a nesrozumitelnost úvah jak žalovaného, tak prvostupňového orgánu, přistoupil zdejší soud i ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (§ 78 odst. 3 s.ř.s.). V dalším řízení jsou správní orgány ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. vázány shora uvedeným názorem zdejšího soudu a postupně posoudí naplnění podmínek ve smyslu § 31 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích a dovodí z toho příslušné závěry; odchýlí-li se od své ustálené správní praxe v obdobných případech, pak svůj postup dostatečně zdůvodní.

IV. Náklady řízení

34. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestaví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále šlo náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 15 342 Kč. K zaplacení byla žalovanému poskytnuta přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. října 2023

Petr Šebek v.r.
předseda senátu